

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/74/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122204676
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122204676.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpenému advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Úverovej zmluvy č. 3704152882 zo dňa 23.4.2007 je bezúročný a bez poplatkov.

Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. k Úverovej zmluve č. 3704152882, zo dňa 23.04.2007, a to v § 3 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru, v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať číslo ÚZ, prípadne iný variabilný symbol písomne oznámený spoločnosťou. Neuvedenie správneho variabilného symbolu na poštových poukážkach alebo na príkaze na úhradu je považované ako neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi následkami.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. k Úverovej zmluve č. 3704152882, zo dňa 23.04.2007, a to v § 8 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí, spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z ÚZ, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z ÚZ. Platba sa započíta v uvedenom poradí vždy na pohľadávku najskôr splatnú. Spoločnosť je oprávnená použiť platbu klienta na úhradu svojich pohľadávok a v inom, ako vyššie uvedenom poradí.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. k Úverovej zmluve č. 3704152882, zo dňa 23.04.2007, a to v § 1 Hlavy 8. Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru I., v znení: „Zmluvné strany, klient a spoločnosť, sa popri ÚZ dohodli aj na uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, čiže Zmluvy o RÚ I. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RÚ I. vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru (ďalej len RÚ I.) a spoločnosti povinnosť RÚ I. za dohodnutých podmienok poskytnúť klientovi. Klient je oprávnený čerpať RÚ I. opakovane, prostredníctvom Úverovej karty (ďalej len ÚK) za podmienok stanovených v týchto ÚP a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca RÚ I.. Spoločnosť a klient si dohodli úverový rámec RÚ I. vo výške 15.000,- Sk. Klient sa uzatvorením tejto zmluvy o RÚ I. zaväzuje poskytnutý RÚ I. spoločnosti vrátiť a zaplatiť za jej poskytnutie RÚ I. úroky.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. k Úverovej zmluve č. 3704152882, zo dňa 23.04.2007, a to v § 2 Hlavy 12. Vernostné identifikačné číslo, v znení: „V priebehu trvania tohto záväzkového vzťahu môže spoločnosť za osobitných výhodných podmienok, oproti iným klientom bez VIČ ponúknuť klientovi úverové produkty alebo iné produkty a služby, poskytované klientom, a to na základe zmlúv uzatvorených v jednotlivých prípadoch medzi spoločnosťou a klientom. Uvedený súhlas klienta v citovanom rozsahu sa rovnako vzťahuje aj na oslovovanie klienta spoločnosťou telefonicky, prostredníctvom GSM technológií a internetu. Klient sa zároveň zaväzuje, že akékoľvek zmeny týkajúce sa jeho účastníckych telefónnych staníc v pevnej alebo mobilnej sieti vždy bezodkladne oznámi spoločnosti.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. k Úverovej zmluve č. 3704152882, zo dňa 23.04.2007, a to v § 4 Hlavy 12. Vernostné identifikačné číslo, v znení: „Za trvania záväzkového vzťahu je spoločnosť oprávnená používať a spracovávať osobné údaje klienta v rozsahu a za podmienok tak, ako je uvedené v hlave 14. § 8 týchto ÚP. Vzhľadom na to, podpisom na tejto zmluve klient zároveň dáva súhlas na takéto použitie a spracovanie jeho osobných údajov za trvania záväzkového vzťahu z právneho dôvodu VIČ. Klient zároveň súhlasí, aby jeho telefonický rozhovor so spoločnosťou podľa § 2 tohoto ustanovenia bol spoločnosťou nahratý a zaznamenaný, a to za účelom ochrany práv spoločnosti. Spoločnosť bude nahratý záznam telefonického rozhovoru uchovávať po dobu platnosti dohody o VIČ, po uplynutí tejto doby bude možné obsah využiť len za účelom použitia predmetného záznamu v správnom, v súdnom a rozhodcovskom konaní. Klient súhlasí s tým, aby jeho osobné údaje, ktoré poskytol spoločnosti a ktoré sú obsiahnuté na zázname telefonického rozhovoru, budú spoločnosťou uchované po dobu a za účelom uchovania záznamu.“ Je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. k Úverovej zmluve č. 3704152882, zo dňa 23.04.2007, a to v § 1 Hlavy 14. Záverečné ustanovenia, v znení: „Klient je taktiež povinný spoločnosti bez zbytočného odkladu písomne oznamovať akékoľvek skutočnosti, ktoré by mohli ohroziť jeho schopnosť plniť záväzky z ÚZ, prípadne zo Zmluvy o RÚ I. či Zmluvy o RÚ II. riadne a včas. Klient je najmä povinný vždy bez zbytočného odkladu písomne oznámiť spoločnosti zmenu svojho zamestnávateľa či ukončenie pracovného pomeru. Pokiaľ tak neurobí do 15 dní od vzniku zmeny, je spoločnosť oprávnená požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 500,- Sk.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. k Úverovej zmluve č. 3704152882, zo dňa 23.04.2007, a to v § 6 Hlavy 14. Záverečné ustanovenia, v znení: „Klient vyhlasuje, že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv, ktoré vznikli spoločnosti s uzatvorením ÚZ, ÚP, Zmluvy o RÚ I., Zmluvy o RÚ II., najmä právo na vrátenie úveru alebo RÚ I., RÚ II., právo na úhradu príslušenstva a zmluvných pokút prípadne práva, ktoré jej vznikli v dôsledku skončenia záväzkového vzťahu z tejto ÚZ, Zmluvy o RÚ I. alebo RÚ II., a to na dobu 10-tich rokov odo dňa, kedy premlčacia lehota začala po prvý raz plynúť.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% , o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 18.05.2022 domáhal, aby súd určil, že úver poskytnutý na základe Úverovej zmluvy č. 3704152882, zo dňa 23.04.2007, je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň sa domáhal určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok.

Žalobu odôvodnil tým, že úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a/ a g/ zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a

účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ).. Úverová zmluva neobsahuje ani údaj o úroku a poplatkoch, preto na tieto žalovaný v zmysle § 4 ods. 5 ZoSÚ nemá nárok. Z ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že spotrebiteľ má vždy právo žiadať, aby súd posúdil či je úver bezúročný a bez poplatkov výrokom rozsudku, a to bez ohľadu na to, či by inak mohol túto otázku posúdiť len ako otázku predbežnú. Citované ustanovenie je potrebné aplikovať aj na úverový vzťah založený zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

V konaní namietal neprijateľnosť zmluvných podmienok, ktoré sú súčasťou úverových zmluvných podmienok žalovaného k Úverovej zmluve č. 3704152882, zo dňa 23.04.2007, a to v § 3 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru. „Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať číslo ÚZ, prípadne iný variabilný symbol písomne oznámený spoločnosťou. Neuvedenie správneho variabilného symbolu na poštových poukážkach alebo na príkaze na úhradu je považované ako neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi následkami.“ Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 18Co/90/2018, zo dňa 19.11.2018, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 24Csp/26/2017, zo dňa 04.04.2018, ktorým súd prvej inštancie okrem iného vyslovil, že: „Zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. – hotovostný úver, k Úverovej zmluve č. 4108081912, z 22.8.2011, v § 4 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať číslo ÚZ, prípadne iný variabilný symbol písomne oznámený spoločnosťou. Neuvedenie správneho variabilného symbolu je považované za neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi dôsledkami“ je neprijateľná.“ O neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky priamo vo vzťahu k žalovanému, ďalej poukázal na rozsudky Okresného súdu Prešov, sp. zn. 20Csp/91/2020, zo 07.09.2020, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19CoCsp/54/2020, z 10.06.2021; sp. zn. 7Csp/35/2021, z 13.10.2021; sp. zn. 14Csp/88/2020, z 13.10.2021; sp. zn. 19Csp/69/2020, z 09.02.2021.

Úverová zmluva č. 3704152882, zo dňa 23.04.2007 obsahuje podľa žalobcu ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to v úverových zmluvných podmienkach žalovaného v § 8 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí, spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z ÚZ, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z ÚZ. Platba sa započíta v uvedenom poradí vždy na pohľadávku najskôr splatnú. Spoločnosť je oprávnená použiť platbu klienta na úhradu svojich pohľadávok i v inom, ako vyššie uvedenom poradí.“ Predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanému ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a bez ohľadu na vôľu žalobkyni. Toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným, pokiaľ ide o započítavanie platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanému postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie platieb sa tak stáva pre žalobkyňu netransparentné. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). O neprijateľnosti obdobnej zmluvnej podmienky už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7Csp/7/2018, zo dňa 24.01.2019, ktorý potvrdil Krajský súd v Prešove, sp. zn. 2Co/60/2019, zo dňa 26.08.2019.

Úverová zmluva č. 3704152882, zo dňa 23.04.2007 obsahuje podľa žalobcu ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to v úverových zmluvných podmienkach žalovaného v § 1 Hlavy 8. Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru I., v znení: „Zmluvné strany, klient a spoločnosť, sa popri ÚZ dohodli aj na uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, čiže Zmluvy o RÚ I.. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RÚ I. vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru (ďalej len RÚ I.) a spoločnosti povinnosť RÚ I. za dohodnutých podmienok poskytnúť klientovi. Klient je oprávnený čerpať RÚ I. opakovane, prostredníctvom Úverovej karty (ďalej len ÚK) za podmienok stanovených v týchto ÚP a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca RÚ I.. Spoločnosť a klient si dohodli úverový rámec RÚ I. vo výške 15.000,- Sk. Klient sa uzatvorením tejto zmluvy o RÚ I. zaväzuje poskytnutý RÚ I. spoločnosti vrátiť a zaplatiť za jej poskytnutie RÚ I. úroky.“ O neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky priamo vo vzťahu k žalovanému rozhodol rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou, sp. zn. 11C/253/2011, zo dňa 07.12.2015, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v

Prešove, sp. zn. 2Co/45/2016, zo dňa 24.04.2017: „Revolving je neprijateľnou podmienkou, pretože ide o úverový vzťah, ktorý vznikne s odstupom času od uzavretia úverovej zmluvy sa na neskorší úverový vzťah dopadajú zmluvné podmienky uzavretej s výrazným časovým odstupom pred revolvingom. Niekedy sa za obdobie od uzavretia úverovej zmluvy do revolvingu zmení aj zákon a na to revolving už nepamätá. Úver by nemal byť podmieňovaný inou službou vrátane ďalšieho revolvingu. Súdny už v mnohých prípadoch rozhodli o absolútnej neplatnosti takejto revolvingovej zmluvy ktorá bola súčasťou inej úverovej zmluvy.“

Úverová zmluva č. 3704152882, zo dňa 23.04.2007 obsahuje podľa žalobcu ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to v úverových zmluvných podmienkach žalovaného v § 2 Hlavy 12. Vernostné identifikačné číslo, v znení: „V priebehu trvania tohto záväzkového vzťahu môže spoločnosť za osobitných výhodných podmienok, oproti iným klientom bez VIČ ponúknuť klientovi úverové produkty alebo iné produkty a služby, poskytované klientom, a to na základe zmlúv uzatvorených v jednotlivých prípadoch medzi spoločnosťou a klientom. Uvedený súhlas klienta v citovanom rozsahu sa rovnako vzťahuje aj na oslovovanie klienta spoločnosťou telefonicky, prostredníctvom GSM technológií a internetu. Klient sa zároveň zaväzuje, že akékoľvek zmeny týkajúce sa jeho účastníckych telefónnych staníc v pevnej alebo mobilnej sieti vždy bezodkladne oznámi spoločnosti.“ O neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky priamo vo vzťahu k žalovanému taktiež bolo rozhodnuté už citovaným rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 11C/253/2011, zo dňa 07.12.2015, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2Co/45/2016, zo dňa 24.04.2017.

Úverová zmluva č. 3704152882, zo dňa 23.04.2007 obsahuje podľa žalobcu ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to v úverových zmluvných podmienkach žalovaného v § 4 Hlavy 12. Vernostné identifikačné číslo, v znení: „Za trvania záväzkového vzťahu je spoločnosť oprávnená používať a spracovávať osobné údaje klienta v rozsahu a za podmienok tak, ako je uvedené v hlave 14. § 8 týchto ÚP. Vzhľadom na to, podpisom na tejto zmluve klient zároveň dáva súhlas na takéto použitie a spracovanie jeho osobných údajov za trvania záväzkového vzťahu z právneho dôvodu VIČ. Klient zároveň súhlasí, aby jeho telefonický rozhovor so spoločnosťou podľa § 2 tohoto ustanovení bol spoločnosťou nahratý a zaznamenaný, a to za účelom ochrany práv spoločnosti. Spoločnosť bude nahratý záznam telefonického rozhovoru uchovávať po dobu platnosti dohody o VIČ, po uplynutí tejto doby bude možné obsah využiť len za účelom použitia predmetného záznamu v správnom, v súdnom a rozhodcovskom konaní. Klient súhlasí s tým, že jeho osobné údaje, ktoré poskytol spoločnosti a ktoré sú obsiahnuté na zázname telefonického rozhovoru budú spoločnosťou uchované po dobu a za účelom uchovávanía záznamu.“ O neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky vo vzťahu k žalovanému poukázal na rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 11C/253/2011, zo dňa 07.12.2015, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2Co/45/2016, zo dňa 24.04.2017: „Vernostné identifikačné číslo slúži na zastretie nekalej obchodnej praxi a teda v skutočnosti nejde o výhru pre spotrebiteľa, ale o to ako udržiavať obchodný vzťah so spotrebiteľom a to za súčasného pôsobenia nekalých praktík akými sú telefonické a elektronické kontaktovanie, starosti ohľadne bezodkladného informovania o zmene telefónnej siete, predloženie spracovávanía osobných údajov, nahrávanie rozhovorov. Ide o sofistikované zastretie nevhodného ponúkania služby.“

Úverová zmluva č. 3704152882, zo dňa 23.04.2007 obsahuje podľa žalobcu ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to v úverových zmluvných podmienkach žalovaného v § 1 Hlavy 14. Záverečné ustanovenia, v znení: „Klient je taktiež povinný spoločnosti bez zbytočného odkladu písomne oznamovať akékoľvek skutočnosti, ktoré by mohli ohroziť jeho schopnosť plniť záväzky z ÚZ, prípadne zo Zmluvy o RÚ I. či Zmluvy o RÚ II. riadne a včas. Klient je najmä povinný vždy bez zbytočného odkladu písomne oznámiť spoločnosti zmenu svojho zamestnávateľa či ukončenie pracovného pomeru. Pokiaľ tak neurobí do 15 dní od vzniku zmeny, je spoločnosť oprávnená požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 500,- Sk.“ O neprijateľnosti obdobnej zmluvnej podmienky, síce vo vzťahu k inému veriteľovi, už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 11C/115/2016, zo dňa 29.06.2016: „V danom prípade napadnuté zmluvné podmienky jednoznačne nie sú vylúčené zo súdneho prieskumu v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nepredstavujú ani hlavný predmet zmluvy a ani netýkajú sa primeranosti ceny. Keďže sú súčasťou obchodných podmienok žalovaného, ktoré sú vopred stanovené, rozhodne nie sú individuálne vyjednané medzi účastníkmi. Úspešnosť žaloby tak závisela na posúdení

toho, či v nich ide o hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Sporné zmluvné podmienky podľa súdu nie sú formulované určito a zrozumiteľne, ostáva totiž len na posúdení banky, ktoré zmeny ovplyvňujúce bonitu žalobcu považuje za relevantné, ktoré by mal žalobca oznámiť. Navyše samotný vznik nejakej skutočnosti ohrozujúcej pohľadávku banky neznamená, že žalobca by sa nedokázal s ňou vypoariadať. Zanedbateľné nie je ani to, že súd postráda praktický význam splnenia tejto povinnosti, ktorá nemôže ovplyvniť už daný záväzok žalobcu vyplývajúci zo zmluvy. Nemožno súhlasiť s tým, že by sporné zmluvné podmienky boli v súlade so zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách, uvedený zákon vo vzťahu k fyzickej osobe, čo nepochybne je aj spotrebiteľ, žiadne podobné povinnosti neukladá. Preverovanie bonity spotrebiteľa sa vyžaduje pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v § 7 ods. 1 alebo § 11 ods. 2. Nemá teda žiadne právne a ani faktické opodstatnenie preskúmavať bonitu spotrebiteľa po uzavretí úverovej zmluvy a ponechať aktivitu na spotrebiteľa a ešte s neurčitými podmienkami, keď nie je konkretizované, čo spotrebiteľ by mal hlásiť. Problém je teda v tom, že napadnuté zmluvné podmienky upravujú povinnosť pre spotrebiteľa nie dostatočne určito, čo by znamenalo, že bolo by len na posúdení banky, čo podľa jej názoru mal jej spotrebiteľ nahlásiť. Argumentácia, že záujmom banky pri dodržaní týchto zmluvných podmienok je pomôcť klientovi a v prípade jeho finančných problémov dohodnúť si iný splátkový kalendár, je pochybná. Z obsahu týchto zmluvných ustanovení jasne vyplýva, že ich účelom nie je pomoc klientovi, ale práve opačne zdôrazňuje jeho záväzok na náhradu škody v prípade ich porušenia. Tieto ustanovenia teda slúžia výlučne záujmom banky. Právny zástupca žalovaného praktický význam daných zmluvných podmienok vysvetlil aj tým, že ak by klient oznámil súdne a exekučné konanie, mohla by banka svoju pohľadávku prihlásiť do dražby. V tomto prípade však súd nevidí dôvod pre oznámenie súdnych, či iných konaní, pretože tie nemajú súvislosť s tým, či banka prihlási svoju pohľadávku do dražby a ak len to malo byť účelom zmluvných podmienok, žalovaný ich mal naformulovať inak. Súd sa preto stotožnil s názorom žalobcu o tom, že tieto zmluvné podmienky predstavujú hrubý nepomer v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa a preto žalobe vyhovel aj v tejto časti.“

Úverová zmluva č. 3704152882, zo dňa 23.04.2007 obsahuje podľa žalobcu ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to v úverových zmluvných podmienkach žalovaného v § 6 Hlavy 14. Záverečné ustanovenia, v znení: „Klient vyhlasuje, že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv, ktoré vznikli spoločnosti s uzatvorením ÚZ, ÚP, Zmluvy o RÚ I., Zmluvy o RÚ II., najmä právo na vrátenie úveru alebo RÚ I., RÚ II., právo na úhradu príslušenstva a zmluvných pokút prípadne práva, ktoré jej vznikli v dôsledku skončenia záväzkového vzťahu z tejto ÚZ, Zmluvy o RÚ I. alebo RÚ II., a to na dobu 10-tich rokov odo dňa, kedy premlčacia lehota začala po prvý raz plynúť.“ Vo vzťahu k obdobnej zmluvnej podmienke, síce vo vzťahu k inému dodávateľovi, poukázal na rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 5C/25/2015, zo dňa 25.05.2015, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/652/2015, zo dňa 31.05.2017: „Uvedená zmluvná podmienka, zakotvená v tzv. „Zmluvných dojednaniach“ spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podstatnou skutočnosťou z hľadiska vyslovenia neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky je skutočnosť, že takáto zmluvná podmienka nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná. Uvedené „Zmluvné dojednania“ sú predformulované, zo strany spotrebiteľa nebola akákoľvek možnosť, a to ani teoretická tie Zmluvné dojednania zmeniť alebo upraviť. Uvedené Zmluvné dojednania neboli podpísané ani žalovaným.“

Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe uviedol, že úverová zmluva bola uzatvorená v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z., ktorý ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. neobsahoval. V danom prípade by preto išlo o retroaktivitu, pričom zákaz retroaktivity je jeden zo základných právnych princípov demokratickej spoločnosti zaručujúci právnu istotu. Rovnako ustanovenie § 137 písm. c) a d) CSP nebolo v čase trvania úverovej zmluvy platné, ani účinné, preto ho nie je možné na žalobu aplikovať. Obdobne aj existenciu naliehavého právneho záujmu na určení neprijateľných zmluvných podmienok musí v konaní preukazovať žalobca, pričom naliehavý právny záujem musí existovať a byť preukázaný nielen v čase začatia konania, ale aj v čase, keď bol rozsudok vyhlásený. Nedostatok naliehavého právneho záujmu je dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite. Podľa rozsudku NS SR sp.zn. 3 Cdo 112/2004 určovací žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie

je) právny vzťah alebo právo. V prípade možnosti žalovať priamo na splnenie povinnosti treba preto vždy považovať za neprípustnú určovaciu žalobu, ktorá neslúži potrebám praktického života, spornosť nerieši (neodstraňuje) a len vedie k nárastu počtu súdnych žalôb. Čo má žalovaný za preukázané aj v tomto spore, nakoľko žaloba o určenie bezúročnosti a bez poplatkovosti úverovej zmluvy a vyhlásenie neprijateľnosti zmluvných podmienok nepredstavuje žiadne vyriešenie spornosti zmluvného vzťahu pri zmluve, ktorá je od 16.01.2008 predčasne ukončená doplatením a žalovaný od žalobcu nevymáha žiadne splátky, ani neaplikuje voči žalobcovi žiadne žalované zmluvné podmienky. Uvedený názor žalovaného je podložený aj rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp.zn. 16Csp/84/2016 zo dňa 12.09.2017 v znení: Právny záujem žalobcu musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t.j. naliehavý, pričom posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Žalobca je potom povinný tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Naliehavý právny záujem je tam, kde je stav, že právo resp. právny vzťah medzi stranami sporu je sporný, je tu ohrozenie práva, či právneho vzťahu, resp. stav neistoty právneho postavenia žalobcu, a tento nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom, pričom jestvuje potreba odstránenia tejto neistoty resp. ohrozenia práva alebo právneho vzťahu. Naliehavý právny záujem pri určovacích žalobách musí súd skúmať so zreteľom na okolnosti prípadu, predovšetkým na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečným zmyslom navrhovaného rozhodnutia. Žaloba o určenie spravidla nemá opodstatnenie vtedy, ak požadované určenie je len povahou predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu právo je alebo nie je, a to najmä vtedy, ak takáto predbežná otázka nerieši alebo nemôže riešiť celý obsah alebo dosah sporného právneho vzťahu alebo práva. Súd tak dospel k záveru, že v danom prípade nebola zo strany žalobcu osvedčená existencia naliehavého právneho záujmu na jeho určovacej žalobe a to vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a preto jeho žalobu zamietol. Novela zákona č. 129/2010 Z.z. zákonom č. 279/2017 Z.z., ktorým sa s účinnosťou od 01.01.2018 v § 11 ods. 4 upravila možnosť pre spotrebiteľa domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou, podľa názoru žalovaného nie je aplikovateľná na prípad žalobcu, nakoľko k uzatvoreniu úverovej zmluvy došlo na základe právnej úpravy zákona č. 258/2001 Z.z., teda úpravou účinnou do 11.06.2010 a nie podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v aktuálne účinnom znení, do ktorého až s účinnosťou od 01.01.2018 pribudlo nové ustanovenie § 11 ods. 4. Možnosť aplikácie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. spätne aj ohľadne právnych vzťahov alebo právnych skutočností z právnych vzťahov vzniknutých pred 11.06.2010 nemožno vyvodiť ani z jeho prechodných ustanovení.

Žalobca v replike uviedol, že žaloba predstavuje efektívny procesný prostriedok, aby bola zabezpečená ochrana ohrozených a porušených práv v dôsledku nedodržania povinnosti žalovaného ako dodávateľa uvádzať v zmluve všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. a nepoužívať neprijateľné zmluvné podmienky vo formulárových zmluvách, ako aj nekalých obchodných praktík pri ich uzatváraní. Konštatovanie žalovaného, že žalobou o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru NZP nie je možné požadovať takéto určenie a pripustiť súdny prieskum NZP, predstavuje popieranie práva na prístup k súdu a vyjadruje celkový vzťah žalovaného k rešpektovaniu ústavou garantovaného práva na súdnu a inú právnu ochranu ako aj princípu ochrany spotrebiteľa. Posúdenie predmetného úverového vzťahu súdnou mocou je významné, odôvodnené a opodstatnené. Podaná žaloba má nepochybne nielen svoj individuálny význam, ale vzhľadom na charakter neprijateľnosti zmluvných podmienok aj generálny význam. Z tohto dôvodu argumentácia žalovaného ohľadom neopodstatnenosti žaloby je alibistická a bez relevancie. Neprijateľná zmluvná podmienka je absolútne neplatná bez ohľadu na to, či a kedy by sa spotrebiteľ určenia jej neplatnosti domáhal a naliehavý právny záujem sa v tomto prípade nemusí preukazovať. Tento princíp platí rovnako aj pri posúdení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Predmetná žaloba je okrem iného aj účinným prostriedkom dosiahnutia prevencie pred neustálym používaním nečestných podmienok vo formulárových spotrebiteľských zmluvách. Žalovaný vykladá ustanovenie § 137 CSP tak, ako keby tento uzakoňoval taxatívny výpočet možných žalôb, brániac spotrebiteľovi podať žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru alebo neprijateľnosti zmluvných podmienok. CSP ponechal, rovnako ako tomu bolo počas účinnosti OSP, exemplatívny výpočet druhu možných žalôb, teda prípustné sú aj iné žaloby, ako sú vymenované v § 137 CSP. Práve rozhodovanie súdov o neprijateľnosti zmluvných podmienok v individuálnych sporoch, popri posudzovaní nekalých obchodných praktík je nosným pilierom spotrebiteľského práva, tak ako to vyplýva z únieového práva a vnútroštátnych právnych noriem. Ďalej uviedol, že ak ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z., v platnom znení, práve s odkazom na § 137 CSP, umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy žalobou, tak v zmysle zásady, že vo väčšom je obsiahnuté menšie, ak

sa spotrebiteľ môže domáhať žalobou určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak sa môže domáhať žalobou aj určenia neplatnosti ktorejkoľvek neplatnej časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda aj určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, lebo určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, je taktiež určením neplatnosti zmluvy. Poukázal na čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorého: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ Podľa čl. 7 ods. 1 citovanej Smernice: „Členské štáty majú zabezpečiť v záujme spotrebiteľov a konkurentov existenciu adekvátnych a účinných prostriedkov na prevenciu neustáleho používania nečestných podmienok v zmluvách, ktoré predávajúci alebo dodávatelia uzatvárajú so spotrebiteľmi.“ Poukázal na právnu vetu z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/27/2018, z 28.03.2019: „Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.“ Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 z 30.01.2019: „Rozdiel v porovnaní s určovacou žalobou je ďalej v tom, že žalobu o neprijateľnosť zmluvnej podmienky možno uplatniť len v prípade spotrebiteľskej zmluvy. Úplne odlišný v porovnaní s určovacou žalobou je aj účel, ktorému má uvedená žaloba slúžiť (jej cieľom je zabrániť používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky). Dovolací súd dospieva preto k záveru, že v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky ide o osobitný druh žaloby patriaci spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.“ Ku skutočnosti, že samotné plynutie času nemá žiaden vplyv na možnosť vyhovieť žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/127/2017, z 30.01.2019: „Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica“).“ Čo sa týka inštitútu abstraktnej kontroly v spotrebiteľských zmluvách podľa § 301 a násl. CSP, tak tento inštitút netvorí žiadnu prekážku pre individuálne súdne konania v spotrebiteľských veciach, a to či už so spotrebiteľom na strane žalobcu, alebo na strane žalovaného. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Ndc 20/2016, z 23.01.2017: „Zavedenie osobitného konania podľa § 301 C. s. p. neznamená, že spotrebiteľ sa nemôže domáhať neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti C. s. p. zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a násl. C. s. p. len s účinkami inter partes.“ Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Co/1/2018, z 30.05.2019: „Odvolací súd v nadväznosti uvádza, že zmyslom konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach je vysloviť neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách alebo určiť obchodnú prax za nekalú mimo rámca všeobecného sporu medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Zároveň však treba dodať, že možnosť súdu vysloviť neúčinnosť zmluvnej podmienky aj v individuálnom prípade a s účinkami inter partes zostáva zachovaná aj v režime spotrebiteľského sporu (pozri § 298 CSP). Abstraktná kontrola

neprijateľnosti zmluvných podmienok však prebieha mimo rámca konkrétneho konania, na podnet špecificky legitimovaných subjektov (§ 302 CSP) a so špecifickými účinkami tohto rozsudku (§ 306 CSP).“ V súvislosti s možnou úvahou o retroaktívite ustanovenia § 53a OZ uviedol, že ak je súčasťou právneho poriadku ustanovenie § 53 ods. 1 a § 879f ods. 3 OZ, nemôže ísť v podobe § 53a OZ o narušenie právnej istoty, keďže toto neupravuje substantívne a retroaktívne neprijateľnosť zmluvnej podmienky, ale definuje prípady, v ktorých bude daná ex lege povinnosť zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Žalovaný v duplike poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 04.05.2022 v konaní vedenom pod sp.zn. 6Co/13/2022 v ktorom uviedol nasledovné: „Vo všeobecnosti možno konštatovať, že tzv. určovacia žaloba, na rozdiel od ostatných typov žalôb uvedených v § 137 CSP, má miesto iba za predpokladu, že žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení existencie alebo neexistencie práva. Je preto primárnou povinnosťou všeobecných súdov, aby sa pri rozhodovaní o určovacej žalobe vysporiadali najprv s otázkou (ne)existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu. O vecnej opodstatnenosti žaloby môžu rozhodovať až po zistení, že naliehavý právny záujem je daný. Ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre už vyslovil právny názor, podľa ktorého ak všeobecné súdy postupujú tak, že rozhodnú o vecnej opodstatnenosti určovacej žaloby bez toho, aby dospeli k záveru o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu, porušia tým základné právo na súdnu ochranu ďalšieho účastníka konania {spravidla žalovaného (porovnaj II. ÚS 382/2010)}. Určovacia žaloba má predovšetkým preventívny charakter. Jej účelom je spravidla poskytnúť ochranu práva žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu práva. Je namieste tam, kde jej pomocou možno odstrániť stav ohrozenia práva, či neistoty v právnom vzťahu a primeranú nápravu nie je možné dosiahnuť inak, ale aj tam, kde určovacia žaloba účinnejšia ako iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu príslušného právneho vzťahu, a kde jej pomocou možno dosiahnuť úpravu tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia sporov v budúcnosti. Toto poslanie určovacej žaloby korešponduje so zákonnou požiadavkou existencie naliehavého právneho záujmu na ňou navrhovanom určení. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti tejto žaloby musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Nejde pritom o samotnú určovaciu žalobu, ale o to, čoho (akého určenia) sa ňou žalobca domáha a z akých právnych pomerov vychádza. Naliehavý právny záujem sa teda viaže na konkrétny určovací petit (to, čoho sa žalobca v konaní domáha) a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou so zvoleným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. Povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu na určení práva je naliehavý právny záujem, zaťažuje žalobcu. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie práva, ktoré je touto neistotou ohrozené. Záver súdu o (ne)existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu preto predpokladá posúdenie, či podaná určovacia žaloba je procesne prípustným nástrojom ochrany jeho práva, a či snáď spornosť neodstraňuje, a len zbytočne vyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné konanie. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby; pokiaľ súd dospeje k záveru, že tá-ktorá určovacia žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci. Určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu či tu je (nie je) právo.“ Žalobca nemá absolútne žiadny naliehavý právny záujem na určení bezúročnosti a bez poplatkovosti a taktiež určení neprijateľných zmluvných podmienok, nakoľko žalovaná úverová zmluva je už 14 rokov doplatená, ukončená a žiadne zmluvné podmienky sa voči žalobcovi neaplikujú. Pokiaľ aj zákon č. 129/2010 Z.z. v aktuálnom znení umožňuje spotrebiteľom domáhať sa bezúročnosti a bez poplatkovosti, prípadne neplatnosti úverovej zmluvy, neznamená to automaticky, že sa zrušia všetky ostatné ustanovenia (o zákaze retroaktivity a nevyhnutnosti naliehavého právneho záujmu) a bez ohľadu na jeho neefektívitu a neúčelnosť sa právo žalobcu ako spotrebiteľa musí nutne uplatňovať žalobou na súde.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 23.04.2007, úverovú zmluvu č. 3704152882 (ďalej aj ako „Zmluva“), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 11.691,- Sk (388,07 eura), ktorý sa zaviazal žalobca vrátiť 36 mesačných splátkach po 474,- Sk (15,73 eura).

V zmluve a to v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., v § 3 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru, je uvedený: „Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať číslo ÚZ, prípadne iný variabilný symbol písomne oznámený spoločnosťou. Neuvedenie správneho variabilného symbolu na poštových poukázkach alebo na príkaze na úhradu je považované ako neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi následkami.“

V zmluve a to v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., v § 8 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru, je uvedený: „Zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí, spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z ÚZ, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z ÚZ. Platba sa započíta v uvedenom poradí vždy na pohľadávku najskôr splatnú. Spoločnosť je oprávnená použiť platbu klienta na úhradu svojich pohľadávok i v inom, ako vyššie uvedenom poradí.“

V zmluve a to v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., v § 1 Hlavy 8. Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru I., je uvedený: „Zmluvné strany, klient a spoločnosť, sa popri ÚZ dohodli aj na uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, čiže Zmluvy o RÚ I.. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RÚ I. vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru (ďalej len RÚ I.) a spoločnosti povinnosť RÚ I. za dohodnutých podmienok poskytnúť klientovi. Klient je oprávnený čerpať RÚ I. opakovane, prostredníctvom Úverovej karty (ďalej len ÚK) za podmienok stanovených v týchto ÚP a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca RÚ I.. Spoločnosť a klient si dohodli úverový rámec RÚ I. vo výške 15.000,- Sk. Klient sa uzatvorením tejto zmluvy o RÚ I. zaväzuje poskytnutý RÚ I. spoločnosti vrátiť a zaplatiť za jej poskytnutie RÚ I. úroky.“

V zmluve a to v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., v § 2 Hlavy 12. Vernostné identifikačné číslo, je uvedený: „V priebehu trvania tohto záväzkového vzťahu môže spoločnosť za osobitných výhodných podmienok, oproti iným klientom bez VIČ ponúknuť klientovi úverové produkty alebo iné produkty a služby, poskytované klientom, a to na základe zmlúv uzatvorených v jednotlivých prípadoch medzi spoločnosťou a klientom. Uvedený súhlas klienta v citovanom rozsahu sa rovnako vzťahuje aj na oslovovanie klienta spoločnosťou telefonicky, prostredníctvom GSM technológií a internetu. Klient sa zároveň zaväzuje, že akékoľvek zmeny týkajúce sa jeho účastníckych telefónnych staníc v pevnej alebo mobilnej sieti vždy bezodkladne oznámi spoločnosti.“

V zmluve a to v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., v § 4 Hlavy 12. Vernostné identifikačné číslo, je uvedený: „Za trvania záväzkového vzťahu je spoločnosť oprávnená používať a spracovávať osobné údaje klienta v rozsahu a za podmienok tak, ako je uvedené v hlave 14. § 8 týchto ÚP. Vzhľadom na to, podpisom na tejto zmluve klient zároveň dáva súhlas na takéto použitie a spracovanie jeho osobných údajov za trvania záväzkového vzťahu z právneho dôvodu VIČ. Klient zároveň súhlasí, aby jeho telefonický rozhovor so spoločnosťou podľa § 2 tohoto ustanovení bol spoločnosťou nahratý a zaznamenaný, a to za účelom ochrany práv spoločnosti. Spoločnosť bude nahratý záznam telefonického rozhovoru uchovávať po dobu platnosti dohody o VIČ, po uplynutí tejto doby bude možné obsah využiť len za účelom použitia predmetného záznamu v správnom, v súdnom a rozhodcovskom konaní. Klient súhlasí s tým, že jeho osobné údaje, ktoré poskytol spoločnosti a ktoré sú obsiahnuté na zázname telefonického rozhovoru budú spoločnosťou uchované po dobu a za účelom uchovávanía záznamu.“

V zmluve a to v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., v § 1 Hlavy 14. Záverečné ustanovenia, je uvedené: „Klient je taktiež povinný spoločnosti bez zbytočného odkladu písomne oznamovať akékoľvek skutočnosti, ktoré by mohli ohroziť jeho schopnosť plniť záväzky z ÚZ, prípadne zo Zmluvy o RÚ I. či Zmluvy o RÚ II. riadne a včas. Klient je najmä povinný vždy bez zbytočného odkladu písomne oznámiť spoločnosti zmenu svojho zamestnávateľa či ukončenie pracovného pomeru. Pokiaľ tak neurobí do 15 dní od vzniku zmeny, je spoločnosť oprávnená požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 500,- Sk.“

V zmluve a to v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., v § 6 Hlavy 14. Záverečné ustanovenia, je uvedené: „Klient vyhlasuje, že predlžuje premičiaciu dobu všetkých práv, ktoré vznikli spoločnosti s uzatvorením ÚZ, ÚP, Zmluvy o RÚ I., Zmluvy o RÚ II., najmä právo na vrátenie úveru alebo RÚ I., RÚ II., právo na úhradu príslušenstva a zmluvných pokút prípadne práva, ktoré jej vznikli v dôsledku skončenia záväzkového vzťahu z tejto ÚZ, Zmluvy o RÚ I. alebo RÚ II., a to na dobu 10-tich rokov odo dňa, kedy premičacia lehota začala po prvý raz plynúť.“

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného od 01.03.2007 do 30.04.2007 (ďalej len ako „OZ“), Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1,2,4 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 298 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky,

ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

Uzavretú zmluvu súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalovaný ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalobcovi ako fyzickej osobe, ktorý nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z formy a obsahu zmluvy, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už pripravený a dopisoval do nich iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobcu, ktorý obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť, ani neovplyvnila. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

Žalobca sa žalobou domáhal určenia, že úver zo zmluvy je bezúročný a bez poplatkov a neprijateľnosti zmluvných podmienok

Súd sa v prvom rade zaoberal naliehavým právnym záujmom na určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Súd v tejto súvislosti poukazuje na § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinný v čase podania žaloby, ktorý v závere obsahuje odkaz na poznámku pod č. 18ba), ktorá poukazuje na § 137 písm. c) a písm. d) CSP. V zmysle § 137 písm. d) CSP. možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Z už spomínaného § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zákon č. 129/2010 Z.z. nahradil zákon č. 258/2001 Z.z., ktorý bol účinný v čase uzatvorenia zmluvy. Ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., v znení novely č. 279/2017 Z. z., s účinnosťou od 01.01.2018, nemá prechodné ustanovenia. Od účinnosti sa novela § 11 ods. 4, vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. a preto znenie § 11 ods. 4 je potrebné aplikovať aj na vzťahy vzniknuté za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z..

Po preskúmaní zmluvy súd dospel k záveru, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, keďže v zmluve nie je uvedený žiaden údaj o úroku a poplatkov. V zmysle § 4 ods. 5 ZoSÚ od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem na neprijateľnosti zmluvných podmienok tak vychádzajúc z ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, je potrebné konštatovať, že v každom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobcovi ako spotrebiteľa na ich určení, a to bez toho, aby žalobca musel tento naliehavý právny záujem na určení osobitným spôsobom preukazovať, pretože tento vyplýva priamo z vyššie uvedených zákonných ustanovení, najmä z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.12.2013, sp. zn. 1Co/237/2013). Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 18Co/120/2017, ktorý pripustil, že spotrebiteľ sa má možnosť domáhať určenia neprijateľnej podmienky. Taktiež podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 23. januára 2017, sp. zn. 6 Ndc 20/2016 právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes. A nakoniec podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná.

„Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich

neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem“. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019, sp. zn. 6 Cdo 27/2018).

Súd následne skúmal, či napadnuté zmluvné podmienky sú neprijateľné. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá, alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Po preskúmaní podmienok súd dospel k záveru, že napadnuté zmluvné podmienky sú neprijateľné zmluvné podmienky.

Pokiaľ ide podmienku v § 3 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru tak súd má za to, že táto podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže týmto ustanovením veriteľ svojvoľne neuznáva splátku úveru, hoci dlžník splátku riadne uhradil. Takouto podmienkou by sa spotrebiteľ aj napriek riadne uhradenej splátke, dostal do omeškania, čo je nepochybne v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný disponuje dostatočnými technickými prostriedkami, aby aj v prípade splátky, ktorá neobsahuje variabilný symbol, alebo obsahuje neprávny variabilný symbol, túto priradil k správnej zmluve.

Pokiaľ ide podmienku v § 8 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru tak podľa § 566 OZ, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Naproti tomu napadnuté zmluvné ustanovenia poskytujú žalovanému ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a bez to ohľadu na vôľu žalobcu. Je teda nepochybné, že toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi žalobcom a žalovaným a dochádza k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa.

Pokiaľ ide podmienku v § 1 Hlavy 8. Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru I. tak týmto ustanovením účastníci úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I. s tým, že žalobcovi ako klientovi vzniká právo na poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v úverových podmienok. Podľa súdu takýto odkaz na zmluvné podmienky je neakceptovateľný a predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Podsúvanie žalobcovi ako klientovi, že súčasne uzatvorením úverovej zmluvy uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru vlastne žalovaný zneužíva postavenie žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý je odkázaný na poskytnutie úveru. Žalobca, keď chcel získať úver musel podpísať aj úplne iný právny vzťah, o ktorý žalobca neprejavil záujem, keď v prvom rade mu šlo o uzatvorenie úverovej zmluvy.

Pokiaľ ide podmienku v § 2 Hlavy 12. a v § 4 Hlavy 12. Vernostné identifikačné číslo tak k tomu súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 07.12.2015, sp. zn. 11C/253/2011, ktorý uviedol: „vernostné identifikačné číslo slúži na zastretie nekalej obchodnej praxe a teda v skutočnosti nejde o výhru pre spotrebiteľa, ale o to ako udržiavať obchodný vzťah so spotrebiteľom a to za súčasného pôsobenia nekalých praktík akými sú telefonické a elektronické kontaktovanie, starosti ohľadne bezodkladného informovania o zmene telefónnej siete, predloženie spracovávanie osobných údajov, nahrávanie rozhovorov. Ide o sofistikované zastretie nevhodného ponúkajúce služby“. S uvedeným odôvodnením sa súd stotožňuje.

Pokiaľ ide podmienku v § 1 Hlavy 14. Záverečné ustanovenia tak k tomu súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 29.06.2016, sp. zn. 11C/115/2016, ktorý uviedol: „Sporné zmluvné podmienky podľa súdu nie sú formulované určito a zrozumiteľne, ostáva totiž len na posúdení banky, ktoré zmeny ovplyvňujúce bonitu žalobcu považuje za relevantné, ktoré by mal žalobca oznámiť.“

Navyše samotný vznik nejakej skutočnosti ohrozujúcej pohľadávku banky neznamená, že žalobca by sa nedokázal s ňou vypořadať. Zanedbateľné nie je ani to, že súd postráda praktický význam splnenia tejto povinnosti, ktorá nemôže ovplyvniť už daný záväzok žalobcu vyplývajúci zo zmluvy“. S uvedeným odôvodnením sa súd stotožňuje.

Nakoniec podmienka v § 6 Hlavy 14. Záverečné ustanovenia je v zásadnom rozpore s kogentnou úpravou premlčania podľa Občianskeho zákonníka, pričom žalobcovi ako spotrebiteľovi sa nepochybne zhoršuje jeho postavenie, keď sa týmto ustanovením v prospech žalovaného predlžuje premlčania doba na 10 rokov, a preto táto podmienka podľa názoru súdu spôsobuje hrubú nerovnováhu práv a povinností strán v neprospech spotrebiteľa.

Na záver súd uvádza, že žalovaný sa k neprijateľnosti vyššie uvedených zmluvných podmienok žiadnym spôsobom nevyjadril, pričom tieto už boli viackrát judikované ako neprijateľné, a preto je žalovaný povinný zdržať ich používania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, a preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a každá zo strán dostala jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).